

Verslag Europeade Gotha woe 17/07 – ma 22/07/2013

Woensdagochtend, zo rond 6u, was ons 'busje komt vroeg' al onderweg met chauffeur Paul om alle reisgezellen op te pikken, en met een laatste stop bij Maureen, waar nog een slok koffie genuttigd werd, waren we vertrokken.

De rit verliep echt heel vlot met af en toe een korte tussenstop en op tijd wissel van chauffeur tussen de broers Paul en Bernard Pattyn. Die stops werden a.h.w. kleine banketten, zeker als het rond aperitief tijd was.

Vol verwachting voor wat komen gaat, maar met een klein hartje voor wat het logement betreft, krijgen we bericht van de auto's die er al zijn, dat we regelrecht naar het adres van onze overnachting mogen rijden. Daar stonden ons al heel wat gekende gezichten op te wachten (+/- 15u30) en wat waren we opgetogen toen we onze 'slapings' te zien kregen ... een internaat met allemaal kamertjes van 2 à 3 personen en jawel hoor, met frigo... zalig gewoon! En ook het sanitair was super voor een Europeade. Dat belofde dus al!

Onze gidse Kati was er ook al van het eerste ogenblik bij en waar nodig stond ze ons bij, al was het om water (om te drinken) te halen of ons door Erfurt te gidsen.

Iedereen zich rustig installeren. De 'avondactiviteit thuis' moest natuurlijk ook voorbereid worden en daarom werden er voor de groep nog vlug boodschappen gedaan zodat er bier, wijn en een knabbeling in huis was. Vervolgens de briefing voor we naar het avondmaal in de stadshalle van Gotha gingen. Els was er al snel weer aan het verbroederen met ... en dat nog maar bij ons eerste pintje.

OK, wat viel er te eten? Goulash. Daarna onze eerste wandeling van de stadshalle naar het centrum van Gotha en hoe meer we naderden, hoe mooier en typischer het stadje werd. Het weer zat ongelooflijk mee en dus konden we van alles gewoon in open lucht genieten. Sommigen onder ons stonden al van de eerste avond op de dansvloer.

Wat er daarna nog gebeurde in open lucht op de tuinbanken voor ons internaat laat ik aan ieders verbeelding over, maar voor het slaapuur werd nog even de 'wekdienst' besproken ... of was het nu 'dekdienst' ... Krampen had in elk geval iedereen ... lachkrampen met buikpijn.

Donderdag morgen, 'uitgeslapen' en wel naar het ontbijt, en wat voor een ontbijt ... broodjes en kleine potjes met honing of confituur of paté en paté en leverworst en een driehoekje smeerkaas en paté. Ook ons lunchpakket kregen we dan mee.

Op naar het stadion waar we eerst met alle Vlaamse groepen de Rozenwals repeteerden op 5 podia tegelijk. Vervolgens nog eens ons programma voor de straatoptredens herhalen en dan "en plain air" omkleden. Een flinke wandeling tot de tramhalte en een kort ritje met de tram zorgden ervoor dat we zo net op tijd in het centrum waren voor ons eerste optreden. Maar... we moesten nog wachten op ... jawel, Robbie. Hij was zo begaan met het dansen dat hij vergeten was dat klederdracht met zwarte schoenen is ...

En wij waren niet de enigen die straatoptredens ten beste gaven. De hele Europeade door was er altijd wel ergens een groep aan het dansen. Wat een sfeer! Verbroederen gebeurde er bij dag en bij nacht. Zelfs Piet Pottie en Annie kruisten onze wegen. Gotha was eigenlijk niet zo groot en op alle pleinen en pleintjes was er wel iets te doen en kwam je wel iemand tegen die je kende...

Twee optredens van ons, heel wat mooie optredens van andere groepen en veel gezellige uurtjes en biertjes verder, was het tijd voor ons avondeten in de stadshalle. En wat viel er te eten? Goulash met pasta dit keer.

Om er de calorieën direct weer af te krijgen deden we een fikse wandeling, in klederdracht, onder een stralende zon, door de velden van de stadshalle naar het Volksparkstadion, ocharme onze voeten. Daar maakte iedereen zich op voor de openingsmanifestatie van de 50ste Europeade.

De Vlaamse groepen stonden behoorlijk vooraan in het programma. Voor het dansen en voor ons orkest, kregen we felicitaties van de dansleiding. Daarna konden we zelf nog genieten van de vele groepen (ongeveer de helft van de in totaal 4300 ingeschreven dansers en muzikanten) die er nog kwamen, dansten en weer gingen. En wees gerust, onze toekomst is verzekerd, ook de kindergroepen waren in groten getale van de partij. Ja, zelfs onze Waalse landgenoten waren er en dansten behoorlijk, al lieten zij hun haan in het zand bijten..

De avond werd feestelijk knallend afgesloten met een schitterend vuurwerk, kosten noch moeite werden gespaard, WAW!

Maar dan nog raken wij nooit direct in bed. Eerst nog volop sfeer snuiven in het stadje Gotha en daarna was er nog altijd onze 'tuin' om na te praten en te genieten van een lekker slaapmutske. Was dit de 'moushi'-avond? Maar vooral het gezelschap maakte het tot wat het was, UNIEK!

De volgende ochtend, ondertussen al **vrijdag**, zat er voor ons minder druk op de ketel want we moetsen niet optreden. We beslisten we om een daguitstap te maken naar een nabij gelegen stad, Erfurt. Nadat we ons lunchpakket hadden meegenomen met vooral paté en bierworst en paté, gingen we een mooie dag en een mooie stad tegemoet. Onze gidse Kati met haar man en zoon waren aangenaam gezelschap en met het boekje in de hand leidden ze ons langs de belangrijkste bezienswaardigheden van Erfurt. Ons overheerlijke lunchpakket verorberden we aan de oevers van de Gera. Lekker koel water en lekker schaduw onder een boom. Maureen wist weer niet waar ze het had van het lachen. Waarom is volksdans toch zo plezant ...?

Een beetje verder vonden we een mooi terras – in de schaduw. Voor de liefhebbers was er "taart à volonté". HEERLIJK. Daarna werden we getrakteerd op een 'linkse' demonstratie op ons terrasje ... Inge was zó gelukkig!

Terug in Gotha was er weer gemeenschappelijk avondmaal in de stadshalle, en wat was er toen weer om te eten? 3 keer raden?

En wat dacht je van een gemeenschappelijke zangstonde in de late uurtjes op de kleine markt? Helemaal niet op voorhand afgesproken, maar beetje bij beetje troepten we weer samen en op de banken werden we met ons bier of wat dan ook in de hand 'vrolijke vrienden' (o help!) met

nog wat Vlaamse groepen om ons heen. Het hele repertoire van jeugdbewegingsliedjes moest eraan geloven, maar veel succes en medevoelen voor “da vogelken da nie kon kakken”. Maureen en Bernard ... hoe gaat dat nu ook al weer? En ja, dansen deden we ook nog hoor in 't centrum van Gotha... die hele nacht!

Zaterdag na het ontbijt even de ‘karnaval – stoetdans’ oefenen en met het ontbijt nog in ons keelgat al direct beginnen aperitieven, voor één keer dat we zo rustig op dreef mochten raken. Pas om 15u was er de stoet doorheen Gotha. We werden er tot dansen ‘gedwongen’ door zo’n enthousiast publiek. Echt overal stonden mensen ons aan te moedigen en te applaudisseren. Wat er die avond weer allemaal in het centrum te doen was ...dat wilde niet weten...

En zo raakt het veel te vlug **zondag 21 juli 2013** waarop er in België troonswissel is van vader Albert naar zoon Filip. Maar wie wilde kon naar de ‘Oekumenischer Gottesdienst’ op de plaats (markt) van Gotha. Op de Neumarkt moesten onze Noord-Franse vrienden ‘de Klompjes’ optreden. Omdat ze te weinig muzikanten hadden, waren onze muzikanten gevraagd om voor hen de Margriet te spelen. Ze deden dit met veel plezier en met veel bravoure. Natuurlijk gingen we met bijna onze hele groep voor hen supporteren.

Op zondagmiddag kregen we erwten met schnitzel en aardappelen. Daarna was er de slotmanifestatie in het Volksparkstadion. Het was nog altijd schitterend weer wat het echt wel bloedheet maakte op de tribune. De andere helft van de groepen kwam nu aan de beurt afgewisseld met een ceremonie gedeelte. Tot slot werd dan de Europeadevlag plechtig opgevouwen en overhandigd aan de burgemeester van de Europeadestad 2014 : Kielce in Polen. De bestorming van het veld mag naar jaarlijkse traditie niet ontbreken.wat een uitgelaten sfeer!

Daarna weer het centrum in om op de Buttermarkt onze picknick op een terras te verorberen. Als de muzikanten hun instrumenten boven haalden zat de sfeer er helemaal goed in en werd er gespeeld en gedanst en was het verbroedering alom tot in de late (vroege) uurtjes.

Nog een laatste keer op internaat slapen en dan de **maandagvoormiddag** na een ontbijt met... vertrokken om tegen de avond terug thuis in Zwevegem te zijn.

De Europeade dit jaar was voor Canteclaeer met West-Vlaamse vrienden weer een mooie editie om nog lang van na te genieten en nog veel leuke herinneringen aan over te houden.

Van alles wat ik hier in dit verslag beschrijf zijn er de ‘bewijzen’ op foto vastgelegd. Fotoverslag is op te vragen, komt nog op de website en wordt zeker nog in Canteclaeer voorgesteld). Maar de momenten dat het donker was in onze tuin, daar zijn jammer genoeg geen foto's van. Ook van de stoet heb ik geen foto's; niet te doen als je zelf meedanst. Dit verslag kan een beetje de sfeer weergeven, maar al bij al moet je er vooral bij geweest zijn om te ervaren wat Europeade eigenlijk betekent ... vriendschap en internationaal samenzijn met een gemeenschappelijk gegeven : VOLKSDANS !

Ann Haspelslagh.